RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 64.259 van 30 januari 1997
in de zaak A. 64.250/VII-14.757.

In zake : Jan CONSTANDT,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en E. EMPEREUR,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Tewerkstelling en Arbeid.

tussenkomende partij :

Dirk STEEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat op 26 juni 1995 namens Jan CONSTANDT werd ingediend door zijn raadsman J. GHYSELS, advocaat te Brussel, om de vernietiging te vorderen van het koninklijk besluit van 7 april 1995 houdende bevordering van Dirk STEEN tot inspecteur-generaal bij het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid, met ingang van 1 oktober 1994;

Gelet op het arrest nr. 56.774 van 11 december 1995 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 20 februari 1996;

Gelet op de beschikking van 26 februari 1996 tussenkomst van Dirk STEEN toelaat;

Gezien de toelichtende memorie van verzoeker;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 10 oktober 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 oktober 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. GHYSELS, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat P. BLONTROCK, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat D. HERBUI die, loco Advocaat D. LINDEMANS verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

1.1. Met een nota van 30 april 1993 deelt de secretaris-generaal a.i. van het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid aan de ambtenaren van dit Ministerie mee dat een betrekking van inspecteur-generaal vacant is

bij het Hoofdbestuur, Administratie van de arbeidshygiëne en -geneeskunde. Naar deze betrekking kan worden gesolliciteerd door de ambtenaren, doctors in de geneeskunde, met een graad van rang 13 en met tenminste één jaar graadanciënniteit en twaalf jaar niveauanciënniteit. Aan die nota is een taakbeschrijving van de te begeven functie gehecht waarin ook het profiel is opgenomen waaraan de kandidaten zouden moeten voldoen.

Verzoeker en de tussenkomende partij stellen zich, samen met nog drie andere collega's, kandidaat voor de vacante betrekking.

1.2. De directieraad onderzoekt de kandidaturen in zijn vergadering van 24 juni 1993.

Na een omstandige bespreking van de verschillende kandidaten besluit de directieraad hen als volgt te rangschikken :

1. DE CONINCK
2. CONSTANDT
3. STEEN
4. DE VIL
5. OLIVIER

Deze rangschikking wordt op 25 juni 1993 aan de kandidaten meegedeeld.

1.3. De tussenkomende partij reageert hierop met een brief van 2 juli 1993 waarvan hij bij schrijven van 6 juli 1993 verklaart dat deze als een bezwaarschrift moet worden beschouwd in de zin van artikel 26, §§ 2 en 3 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de beoordeling en de loopbaan van het Rijkspersoneel.

De directieraad onderzoekt dit bezwaarschrift, het enige dat werd ingediend tegen de rangschikking die op 24 juni was opgesteld, in zijn vergadering van 16 juli 1993. Hij besluit dat het bezwaarschrift geen nieuwe gegevens bevat die tot een

wijziging van de opgemaakte rangschikking en voordracht nopen en bevestigt die rangschikking en voordracht.

1.4. Bij nota van 30 juli 1993 wordt het benoemingsdossier voorgelegd aan de minister en bij koninklijk besluit van 5 juli 1994 wordt de tussenkomende partij dan bevorderd tot inspecteur-generaal met ingang van 1 juni 1994.

1.5. Ingevolge de schorsing van deze beslissing door de Raad van State bij arrest nr. 51.696 van 20 februari 1995 en "overwegende de toestand van het taalkader" wordt deze benoeming ingetrokken bij koninklijk besluit van 7 april 1995.

Bij koninklijk besluit van dezelfde datum wordt de tussenkomende partij opnieuw bevorderd tot inspecteur-generaal, ditmaal met ingang van 1 oktober 1994.

Dit is het bestreden besluit. Het werd ter kennis gebracht van het personeel van de Administratie van de arbeidshygiëne en -geneeskunde met een dienstnota van 25 april 1994 en bij uittreksel gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 24 juni 1995.

2. Over de gegrondheid van de vordering.

2.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel de schending aanvoert van artikel 43 van de gecoördineerde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken doordat met de aangevochten akte op 7 april 1995 een ambtenaar wordt bevorderd in het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid , op een ogenblik dat het taalkader nog niet was aangepast aan het nieuwe organieke kader, vastgesteld bij koninklijk besluit van 21 maart 1995, met inwerkingtreding op 1 april 1995, terwijl zolang het taalkader niet werd aangepast aan deze nieuwe personeelsformatie er geen bevordering op kan toegekend worden; dat verzoeker nader

betoogt dat dit des te meer geldt, nu de nieuwe personeelsformatie in meer betrekkingen van inspecteur-generaal voorziet dan het vorige, zodat het vroegere taalkader niet zomaar kan gehandhaafd worden;

2.2. Overwegende dat de tussenkomende partij bij de bespreking van verzoekers tweede middel stelt dat verzoeker geen belang heeft om aan te voeren dat de benoeming zou zijn genomen met omzeiling van de taalwetgeving omdat, indien zijn bewering juist zou zijn, hij zelf evenmin kon benoemd worden; dat deze exceptie in elk geval ook het eerste middel treft, waarin schending van de taalwetgeving wordt aangevoerd;

Overwegende dat een middel, gesteund op de schending van de taalwetgeving, aangezien deze van openbare orde is, zelfs ambtshalve moet worden opgeworpen; dat ongeacht het belang van verzoeker bij zulk middel de Raad van State op grond daarvan de bestreden akte kan vernietigen; dat de exceptie niet kan aangenomen worden;

2.3. Overwegende dat de tussenkomende partij voorts tegenwerpt dat de nieuwe personeelsformatie en het aangepaste taalkader, van toepassing na de wijziging van 1 april 1995, geen invloed hebben op de bestreden bevordering die gebeurde met uitwerking van 1 oktober 1994, ook al werd die pas gerealiseerd na 1 april 1995, dat een benoeming uitwerking heeft op het ogenblik waarop de benoemde, desgevallend door middel van de juridische fictie van de terugwerkende kracht, geacht wordt de betrekking te bezetten en dat het de toestand van het taalkader op dat ogenblik is die moet worden in aanmerking genomen, dat overigens de overheid onmogelijk de retroactiviteit van haar beslissing kan respecteren en dan tegelijk verplicht zijn te beslissen dat het nieuwe taalkader onmiddellijk van toepassing wordt op de benoemingen die in het verleden zijn gebeurd en dus de

nieuwe voorwaarden retroactief toe te passen, dat de praktijk van het verlenen van terugwerkende kracht aan benoemingen is aanvaard teneinde de betrokken ambtenaar niet de nadelen te laten ondergaan van de traagheid van de bevorderingsprocedure en ook in het geval van het noodzakelijk rechtsherstel, te verlenen na een arrest van de Raad van State;

2.4. Overwegende dat, in tegenstelling tot wat de tussenkomende partij stelt, het nieuwe personeelskader wel invloed heeft op de bestreden bevordering; dat immers een nieuw personeelskader onmiddellijk van toepassing wordt op alle benoemingen die vanaf de datum van inwerkingtreding van het nieuwe kader worden toegekend, zodat benoemingen die gebeuren na die inwerkingtreding, slechts kunnen gebeuren voor zover zij met dit nieuwe kader in overeenstemming zijn; dat, in dezelfde redenering, eens vaststaat dat het taalkader niet langer geldig is omdat het niet meer in overeenstemming is met het nieuwe personeelskader, het niet meer geoorloofd is nog benoemingen te doen die op dat taalkader moeten worden aangerekend, nu het feit dat er door het nieuwe personeelskader geen geldig taalkader meer is eveneens onmiddellijke gevolgen heeft; dat betrekkingen van een nieuw personeelskader maar bezet kunnen worden in overeenstemming met de vereisten van de taalwetgeving en dus nadat de verdeling ervan over de taalrollen is vastgesteld; dat er ten dezen geen geldig taalkader meer was op het ogenblik dat het bestreden benoemingsbesluit werd genomen; dat verwerende partij er zich had moeten van onthouden om nog benoemingen te doen, zelfs indien zij deze deed terugwerken tot op een datum dat het taalkader nog wel geldig was; dat het middel gegrond is;

2.5. Overwegende dat de andere middelen, mochten zij eveneens ontvankelijk en gegrond zijn, tot geen ruimere vernietiging kunnen leiden dan het gegrond

bevonden middel; dat er geen reden is om die middelen te onderzoeken,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het koninklijk besluit van 7 april 1995 houdende bevordering van Dirk STEEN tot inspecteur-generaal bij het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid, met ingang van 1 oktober 1994.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de Belgische Staat.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig januari 1900 zesennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D.	VERBIEST,	wnd. kamervoorzitter,
			staatsraad,
	R.	STEVENS,	staatsraad,
	A.	VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	Ch.	BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

Ch. BAMPS. **D. VERBIEST.**